

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815206244
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815206244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: I. I., T.. XX.XX.XXXX, H. X. XXXX/XXX, XXX XX D. T. U., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou: I. H., C. B. G.S. R., o zaplatenie 39,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 24,06 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 24,06 eur od 19.01.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania, ktorých výška bude vyčíslená v písomnom vyhotovení tohto rozsudku a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 39,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 24,06 eur od 19.01.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 4,99 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 4,99 eur od 18.03.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 4,99 eur od 18.04.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastupovania vo výške 59,98 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s., na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

Žalobu odôvodnil žalobca tým, že spoločnosť Slovak Telekom a.s., (právny predchodca žalobcu) uzavrel so žalovaným dňa 18.01.2011 Zmluvu č. 9903991589. Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe Zmluvy postupca poskytoval žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanému Vyúčtovanie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: faktúru č. 8746823677 na sumu 24,06 eur so splatnosťou 18.01.2013, faktúru č. 747830320 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 18.02.2013, faktúru č. 6748774362 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 17.03.2013, faktúru č. 5749753431 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 17.04.2013. Žalovaný ku dňu podania návrhu odo dňa postúpenia pohľadávky uhradil 0,00 eur.

Pohľadávka žalobcu vo výške 39,03 eur nebola ku dňu podania žaloby uhradená. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, má veriteľ pri omeškaní s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Opatrovníčka žalovaného vznesla z opatrnosti námietku premlčania tohto nároku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, Zmluvou o poskytovaní služby a nájme KZ, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Tarifami na poskytovanie verejnej telefónnej služby VTS, faktúrami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, prílohami k tejto zmluve, žiadosťami a správami o pobyte žalovaného, uznesením, ktorým bola žalovanému ustanovená opatrovníčka, vyjadrením žalobcu, a zistil nasledujúci skutkový stav:

Právny zástupca v písomnom podaní požiadal súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol o návrhu na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán, k čomu v súlade s ust. § 115a Občianskeho súdneho poriadku udelil súhlas.

Nakoľko sa súdu nepodarilo doručiť žalovanému súdne zásielky, súd vykonal šetrenie pobytu. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že žalovaný nepoberá žiadne dôchodkové poistenie, nemocenské a ani úrazové poistenie. Dokonca nepoberá ani poistenie v nezamestnanosti. Zo správy mesta vyplýva, že adresa žalovaného sa nezmenila. Na adrese by sa mal zdržiavať jeho partner, dieťa, rodičia a súrodenci. Iný aktuálny, resp. prechodný pobyt menovaného mesto neeviduje.

Uznesením, č. k. 3C/240/2015 - 54 zo dňa 22.02.2016, súd ustanovil opatrovníčku pre žalovaného, a to na zastupovanie v tomto konaní, nakoľko jeho pobyt nie je známy. V mieste svojho trvalého bydliska sa nezdržuje, zdržuje sa na neznámom mieste, adresa jeho pobytu súdu nie je známa.

Právny predchodca žalobcu, ako poskytovateľ a žalovaný, ako účastník, uzavreli dňa 29.12.2010 Zmluvu o poskytovaní služby a nájme KZ. Predmetom zmluvy bolo zriadenie Magio Sat, a to - TV balíček, Klasik a Vianoce 2010.

Právny predchodca sa zaviazal zriadiť, pripojiť, poskytovať alebo sprístupniť špecifikované služby a produkty za podmienok stanovených touto zmluvou. Účastník sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie a používanie týchto služieb podľa platnej Tarify. Taktiež sa zaviazal prenechať nájomcovi (žalovanému) do užívania KZ - Magio Sat Box bez HDD za poplatok 1,99 eur mesačne. Nájom bol uzavretý na dobu neurčitú .

V zmysle Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 21.12.2012, bol Magio Sat - TV balíček, Klasik a Vianoce 2010 zrušený zákazníkom, taktiež bol zrušený zákazníkom (žalovaným) aj nájom koncového zariadenia Magio Box bez HDD - prenájom.

Keďže žalovaný, za poskytované služby zo strany žalobcu, neuhradil cenu služieb riadne a včas, za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru č. 8746823677 na sumu 24,06 eur so splatnosťou 18.01.2013, faktúru č. 0747830320 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 18.02.2013, faktúru č. 6748774362 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 17.03.2013, faktúru č. 5749753431 na sumu 4,99 eur so splatnosťou 17.04.2013.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) Zákona, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 2 Zákona účastník má právo na

- a) uzavretie zmluvy s podnikom, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),
- b) poskytnutie verejnej služby v rozsahu dohodnutom v zmluve a za cenu podľa tarify,
- c) bezplatné odstránenie porúch v poskytovaní služby, ktoré nezavinil,
- d) zasielanie vyúčtovania, ktoré obsahuje podrobné údaje o jednotlivých odchádzajúcich volaniach, ak o to účastník požiada,
- e) vrátenie pomernej časti ceny za čas neposkytovania služby v prípade jeho zavinenia podnikom v súlade so všeobecnými podmienkami; toto právo musí uplatniť v príslušnom podniku najneskôr do troch mesiacov po obnovení poskytovania služby,
- f) poskytovanie prístupu k informačným službám s operátorom.

Podľa § 42 ods. 4 Zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluvy o pripojení v zmysle dodatkov s tým, že časť ich obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Žalovaný nesplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmlúv, dodatkov a všeobecných podmienok a neuhradil žalobcovi poplatky za poskytované služby. Žalobca ako deň omeškania žalovanému určil deň nasledujúci po splatnosti každej faktúry.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle § 3 ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa zmluvy sa mal predmetný právny vzťah s odkazom na ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom o elektronických komunikáciách.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v

Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, keď priamo v zmluve je uvedené, že žalovaný ju uzatváral ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ, pričom obsah zmluvy, Všeobecných podmienok a tým aj samotného dojednanie režimu Obchodného zákonníka bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, ale taktiež aj s odkazom na príslušné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zákon je potrebné na daný vzťah aplikovať.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení, súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaný, v čase uzatvárania zmluvy nemal možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, a to neuhradením cien poskytnutých služieb tak, ako boli účtované v jednotlivých faktúrach, preto súd žalobe v časti o zaplatenie súm za poskytnuté nehlasové služby a mesačné poplatky vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 24,06 eur predstavujúcej sumu za poskytnuté služby z faktúry č. 8746823677 splatná dňa 18.01.2013, ktorá znie na sumu 24,06 eur. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol v tej ktorej faktúre označený ako deň splatnosti, nasledujúcim dňom dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na platenie úroku z omeškania.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 3 x 4,99 eur, ktorú si žalobca uplatnil vo faktúre č. 0747830320, vo faktúre č. 6748774362 a vo faktúre č. 5749753431, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmlúv o pripojení a dodatkov k nim, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 9 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na

dobu neurčitú s tým, že v zmysle zmluvy sa žalovaný zaviazal, že po dobu 26 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmlúv a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov, a to aj tunajšieho, vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/53/2012, 3C/151/2012).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice). S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 39,03 eur bolo žalobcovi priznaných 24,06 eur za všetky nezaplatené faktúry (priznaná suma vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku). Žalobca tak mal v konaní úspech vo výške 62 % a žalovaný vo výške 38%. Výsledný úspech, ktorý pripadal žalobcovi je vo výške 24% (62 % - 38 %).

Trovy právneho zastúpenia vo výške 76,48 eur pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 a z trov právneho zastúpenia vo výške 59,98 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávali z dvoch úkonov- prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu (podanie žaloby). Tarifná odmena podľa §10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 je 19,92 eur zvýšených o sadzbu DPH a režijného paušálu k dvom úkonom právnej služby po 10,07 eur zvýšených o sadzbu DPH.

Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu k úspechu žalovanej, kedy žalobcovi vznikol nárok na náhradu celkových trov konania vo výške 24%, súd preto v rámci náhrady trov konania zaviazal žalovanú na zaplataenie sumy 3,96 eur (24 % zo zaplateného súdneho poplatku) a na zaplataenie sumy 14,40 eur (24 % z priznaných trov právneho zastúpenia).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.